

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ЯК ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМА

Сьогодні інтенсивно зростають потоки різнопланової інформації, удосконалюються технології її обробки, передачі та зберігання. Усі ці зміни, відповідно, торкаються усіх сфер життя сучасного суспільства. Домінантною складовою розвитку суспільного життя є система освіти, яка також зазнає інтенсивного інформаційного впливу. Розвиток інноваційних технологій актуалізує потребу в розробці і нових інструментів навчання, зокрема «гейміфікації», «діджиталізації», віртуальної реальності, а також використання різних платформ LMSMOODL, ZOOM тощо.

Розвиток філософського знання в епоху цифровізації та його вплив на суспільство і людину вимагає свого поглиблення та має пояснити розвиток нового понятійно-категоріального апарату в часи цифрових технологій.

У сучасному науковому знанні інтенсивно ведуться дослідження щодо особливостей діджиталізації в освітньому процесі, зокрема це роботи Купріна К., Хазанова Д., Халапсіс В., Юрженко А., Попової Г., Волошинова С. та інші.

Метою розвідки є специфіка філософського знання в умовах цифровізації.

Важливим питанням, яке сьогодні постає перед людиною, як ставитися до технізованого світу, як формувати взаємовідносини між «Я» і «суспільством діджиталізації», які стосунки виникають у результаті такої взаємодії. Завдяки Інтернету сучасна людина все швидше та інтенсивніше опиняється у «світі без кордонів». Інтернет допомагає отримувати будь-яку інформацію, незалежно від місця її зберігання. Якщо раніше для вивчення тої чи іншої проблеми треба було витратити роки, то сьогодні цей термін зменшився в десятки разів адже взаємозв'язок, що забезпечує Інтернет завдяки фундаментальній архітектурі, означає, що зараз людей у всьому світі можна поєднати, як ніколи раніше.

Цифрова інформація визначає нові цінності колективного інтелекту та демонструє мережевий ефект, разом з тим, це залежить не тільки від кількості інформації, а й від того, як її розумно використовують. Т. Райлі зазначає: «Цифрові процеси приводять до того, що зростає швидкість пам'яті, щільність її елементів, обсяг вінчестерів, розростаються мережеві взаємозв'язки, монітори дешевшають, роздільна здатність їх збільшується, що свідчить про те, що ознаки технологічного прогресу несуть кардинальні зміни» [2, с. 62-63].

Інтесифікації процесів діджиталізації сприяє формуванню і нового понятійно-категоріального апарату сприяє виникненню нових напрямів розвитку діджиталізації. Новітні технології можуть стати потужною силою, що сприятиме розвитку та вдосконаленню людського суспільства: отримання невичерпних джерел продовольства, удосконалення медицини тощо. К. Келлі відмічає, що «Телескопи, радіоскопи, циклотрони, прискорювачі ядерних частинок не тільки розширили кордони знань, а й породили нові загадки й розширили межі того, чого ми не знаємо... Наші винаходи дають змогу зазирнути всередину власного незнання. Якби знання росли в геометричній прогресії завдяки науковим інструментам, то в нас дуже швидко закінчилися би елементи загальної картини. Але, натомість, ми відкриваємо ще більші зони невідомого» [1, с. 278].

Разом з тим, не дивлячись на досягнення у сфері нових технологій, в суспільстві не зникають, а навпаки формується все більше питань на які треба шукати відповіді. Це свідчить про те, що перед філософським знанням стоять нові завдання, які вимагають раціональних вирішень. Філософія має працювати у сфері тлумачення специфіки сучасного технологічного розвитку, проблем штучного інтелекту, доповненої реальності тощо. Людина має і ставить безліч питань, які потребують відповіді, хоча б пошуку шляхів, що нададуть можливість відповісти на ці питання.

К. Келлі підкреслює, що «тих, хто створюватиме запитання, ми вважатимемо двигунами, які стимулюють виникнення нових сфер, нових галузей, нових брендів,

нових можливостей, нових континентів для дослідження, тому що ставити запитання - це значно сильніше, ніж давати відповіді» [1, с. 284].

Формування тісних взаємозв'язків людини та Інтернету, використання інструментів діджиталізації сприяють розвитку філософському осмисленню цього питання. Це осмислення формується на абстрактному рівні мислення, що створює умови для глибинного осмислення властивості процесів і явищ природи. Разом з тим, виникає необхідність вирішувати суспільні проблеми, від яких залежить існування Цивілізації в цілому.

Розвиток філософського знання в епоху діджиталізації та її впливу вимагає трансформації усіх сфер людського буття, разом з системою освіти, яка має підготувати якісно нових фахівців, що зможуть реалізуватися в умовах глобалізації діджиталізації.

Разом з тим, перед філософським знанням постає гостре і нагальне питання: як правильно використовувати ці надбання, щоб не зашкодити природі та людині, щоб Цивілізація не пройшла ту тонку межу, вороття після якої немає. Отже, діджиталізація є складним і поліфонічним питанням, сенс якого стає глобальним питанням для філософського знання. Виклики, що постають перед суспільством, у зв'язку з інтенсивним впровадженням діджиталізації формують нові предмети та об'єкти філософського спрямування. Вирішувати їх досить складно, адже треба враховувати усі можливі варіанти розвитку ситуації та місце людини у «електронному світі».

Література

1. Kelly Kevin. 12 technologies that shape our future. Lane. with the English. Natalia Valevskaya. PS: Our format, 2018. 304.
2. O' Reilly, Tim. Who knows what will be the future / Lane. with the English. YuliaKuzmenko. K. 2018. 448